

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

stillet over for det problem at skulle have repareret en tagrende uden at kunne få en virksomhed til at klare dette enkle problem? Også det skal vi være opmærksom på i det samfund, som bliver anderledes.

Jeg vil også gerne føje en anden ting til. Det er rigtigt at give disse lån til rationalisering, til udvidelse osv., men det er, ligesom der i lovgivningen savnes en lignende mulighed for unge mennesker, som ønsker at etablere sig som selvstændige håndværkere. Selv om de har initiativet og ideerne, så er der en næsten uoverstigelig hindring at komme over: at opnå støtte, at opnå kapitaltilførsler. Jeg tror, at man under udvalgsarbejdet skulle se på, om ikke vi kunne skaffe de unge, som står over for at skulle etablere sig, bedre muligheder end dem, der ligger i dette lovforslag.

Så må jeg slutte med at sige, at denne lovgivning er en rigtig lovgivning. Det er et glimrende lovforslag, og jeg vil gerne på mit partis vegne medgive det de bedste anbefalinger.

Ove Munch: Vores tid er på mange måder præget af stordriftstendenser; det er de store virksomheders forhold, det er sammenlægninger af store virksomheder, der dominerer avisernes erhvervsider, sådan at man måske i en vis forstand kan sige, at håndværkere og den mindre industri er blevet de stille eksistenser — det er jo blevet moderne at tale om sådanne. Men det er alligevel nok rigtigt, at stordrift ikke alle vegne er fremtidens løsen, men at mindre virksomheder repræsenterer en decentralisering, en spredning af ansvar og initiativ, som på mange erhvervsfelter er den mest hensigtsmæssige organisationsform, og vi mener derfor, at det er rigtigt, at der træffes foranstaltninger, der tager sigte på at hjælpe disse mindre virksomheder til moderniseringer og til udvidelsesinvesteringer, hvor der er teknisk og afsætningsmæssig basis for det.

Det er et ganske betragteligt antal virksomheder, der vil kunne komme ind under forslaget bestemmelse. Antallet af virksomheder med mindre end 5 beskæftigede er i 1965 opgjort til 73.000. Nu er investeringerne pr. beskæftiget måske mindre i disse virksomheder, end de er i de store virksomheder, men man skal ikke ansætte

investeringerne pr. beskæftiget til så forfærdelig mange tusinde kroner for at se, at det er med rette, at ministeren i sin forelæggelsestale understreger forslaget's beskedne karakter. En beløbsramme på 15-20 mill. kr. synes ikke af så forfærdelig meget; men det hænger nok sammen med, at statslig støtte til erhvervene i overensstemmelse med, tror jeg, ministerens grundopfattelse er en nødforanstaltning, den hjælp, man yder, når andre finansieringsveje er lukkede. Det er for mig at se en konservativ og gammeldags grundholdning, som man bør se at arbejde sig ud af. Jeg er tilhænger af, at man gør staten direkte initiativtagende med hensyn til erhvervsinvesteringer, og at staten bliver medansvarlig for produktionen med ansvarlig kapital, f. eks. gennem blandede selskaber, og det er noget, der går langt ud over dette forslags rammer.

Nu behøver støtte til erhvervene ikke alene at være finansieringsstøtte. I betænkningen om håndværket og den mindre industri siges der side 217:

„Medens de mindre håndværks- og industrivirksomheder som nævnt efter kommissionens opfattelse i stor udstrækning har været opmærksom på de forhåndenværende tekniske muligheder, har de næppe viet mulighederne for en mere effektiv løsning af de administrative, regnskabsmæssige og afsætningsøkonomiske problemer samme interesse. Kommissionen anbefaler derfor den enkelte virksomhedsindehaver at tage disse problemer op til nøje overvejelse. Der er for kommissionen ingen tvivl om, at alle virksomheder vil vinde i effektivitet og rentabilitet ved en tilfredsstillende løsning af de administrative, regnskabsmæssige og afsætningsøkonomiske opgaver.“

Det er min opfattelse, at ikke alene den enkelte virksomhedsindehaver, men at man også fra politisk hold, og det vil sige også fra ministerens side, bør tage disse problemer op, så man finder ud af, hvordan man på denne front, den administrative, den afsætningsøkonomiske, kan hjælpe virksomhederne.

Efter bemærkningerne til lovforslaget kan der ikke ydes lån til driftsfinansiering. Det vil vel mange gange være sådan, at netop de virksomheder, der har vanskeligheder — altså forstået som unødige vanskel-